

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/29/EG

av den 23 april 2009

om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁴⁾ inrättas ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (gemenskapssystem) i syfte att minska utsläppen av dessa gaser på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt.
- (2) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (UNFCCC), som antogs på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 94/69/EG ⁽⁵⁾, syftar ytterst till att stabilisera koncentrationerna av växthusgaser i atmosfären på en nivå som förebygger farlig antropogen påverkan på klimatsystemet. För att detta mål ska kunna uppnås bör den globala genomsnittstemperaturen vid jordytan inte nå en nivå som är högre än 2 °C över den förindustriella nivån. Den senaste utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel (IPCC) visar att de globala växthusgasutsläppen måste nå sin topp före 2020 för att det målet ska kunna uppnås. Detta innebär att gemenskapen måste öka sina ansträngningar, att industriländerna snabbt måste engagera sig och att utvecklingsländerna måste uppmuntras att delta i processen att minska utsläppen.
- (3) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 gjordes ett fast åtagande att till år 2020 minska gemenskapens sammanlagda växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med nivåerna 1990, och med 30 % under förutsättning att

andra industriländer åtar sig att minska sina utsläpp i liknande omfattning och att ekonomiskt mer framskridna utvecklingsländer bidrar på ett sätt som står i proportion till deras ansvar och respektive möjligheter. Till 2050 bör de globala växthusgasutsläppen ha minskats med minst 50 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar, även den internationella sjö- och luftfarten. Luftfarten bidrar till dessa minskningar genom att inkluderas i gemenskapssystemet. Om vare sig något internationellt avtal som inkluderar minskningsåtagande för utsläpp från internationell sjöfart under Internationella sjöfartsorganisationen har godkänts av medlemsstaterna eller något sådant avtal under UNFCCC har godkänts av gemenskapen senast den 31 december 2011, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp från den internationella sjöfarten i enlighet med harmoniserade tillvägagångssätt i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med målsättningen att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft senast 2013. Ett sådant förslag bör minimera eventuella negativa följder för gemenskapens konkurrenskraft och samtidigt ta hänsyn till de potentiella miljöfördelarna.

- (4) I sin resolution av den 31 januari 2008 om resultaten från Balikonferensen om klimatförändringarna (COP 13 och COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ påminde Europaparlamentet om sin ståndpunkt att de industrialiserade länderna bör åta sig att minska sina växthusgasutsläpp med minst 30 % till 2020 och med 60–80 % till 2050, jämfört med 1990 års nivåer. Med tanke på att EU räknar med ett positivt resultat från COP 15-förhandlingarna, som ska hållas i Köpenhamn 2009, bör EU nu börja planera för strängare utsläppsminskningmål för 2020 och tiden därefter och bör sikta mot att försäkra sig om att gemenskapssystemet efter 2013 möjliggör strängare utsläppstak om så är nödvändigt, som en del av unionens bidrag till ett framtida internationellt avtal om klimatförändringar (nedan kallat *det internationella avtalet om klimatförändringar*).
- (5) För att dessa långsiktiga mål ska kunna uppnås är det lämpligt att på ett förutsägbart sätt fastställa vilka utsläppsminskningar som krävs av de anläggningar som täcks av gemenskapssystemet. För att gemenskapens åtagande att minska sina växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med utsläppsnivåerna 1990 ska kunna uppnås på ett kostnadseffektivt sätt, bör de utsläppsrätter som tilldelas dessa anläggningar senast 2020 ligga 21 % under deras utsläppsnivåer för 2005.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) För att gemenskapssystemet ska bli säkrare och mer förutsägbart bör det fastställas bestämmelser som ökar gemenskapssystemets bidrag till en total minskning på mer än 20 %, särskilt mot bakgrund av Europeiska rådets mål att minska utsläppen med 30 % till 2020, vilket ur vetenskaplig synvinkel anses vara nödvändigt för att undvika farliga klimatförändringar.
- (7) När gemenskapen och tredjeländer väl har ingått ett internationellt avtal om klimatförändringar i enlighet med vilket lämpliga världsomfattande åtgärder kommer att vidtas efter 2012, är det emellertid viktigt att se till att reduktionsenheterna för de utsläppsminskningar som uppnås i dessa länder blir tillgängliga. Fram till dess bör emellertid större säkerhet garanteras angående den fortsatta användningen av reduktionsenheter som genererats utanför gemenskapen.
- (8) Erfarenheterna av den första handelsperioden visar visserligen att gemenskapssystemet har potential och att de nationella tilldelningsplanerna för den andra handelsperioden kommer att leda till betydande utsläppsminskningar till 2012, men en översyn som genomfördes 2007 bekräftar att det krävs ett mer harmoniserat system för handel med utsläppsrätter i syfte att bättre utnyttja utsläppshandelns fördelar, undvika snedvridning på den inre marknaden och underlätta sammanlänkning av olika system för utsläppshandel. Systemet bör också bli mer förutsägbart och det bör utvidgas till att omfatta nya sektorer och gaser så att det blir möjligt att både stärka en prissignal för koldioxidutsläpp för att skapa motivation för nödvändiga investeringar och genom att erbjuda nya minskningsmöjligheter, vilket kommer att leda till att kostnaderna för utsläppsminskningar blir lägre totalt sett och till att systemet blir mer effektivt.
- (9) Definitionen av växthusgaser bör vara densamma som i UNFCCC och det bör förtydligas hur den globala uppvärmningspotentialen för enskilda växthusgaser fastställs och uppdateras.
- (10) Gemenskapssystemet bör utvidgas till andra anläggningar vars utsläpp kan övervakas, rapporteras och verifieras med samma tillförlitlighet som enligt de övervaknings-, rapporterings- och verifieringskrav som gäller för närvarande.
- (11) I de fall likvärdiga åtgärder för att minska växthusgasutsläppen (särskilt skattemässiga åtgärder) införs för mindre anläggningar vars utsläpp inte överstiger en tröskel på 25 000 ton koldioxidekvivalent per år, bör det finnas ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstaterna att utesluta dessa mindre anläggningar från systemet med utsläppshandel så länge åtgärderna tillämpas. Även sjukhus bör kunna undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder. Relativt sett erbjuder denna tröskel maximala vinster i minskade administrativa kostnader för varje ton koldioxidekvivalent som inte omfattas av systemet på grund av förenklad administration. Eftersom man nu frångår de femåriga tilldelningsperioderna bör det, i syfte att öka säkerheten och förutsägbarheten, fastställas bestämmelser om hur ofta tillstånden för växthusgasutsläpp ska ses över. Det åligger medlemsstaterna att föreslå åtgärder för små anläggningar som kommer att leda till utsläppsminskningar som är likvärdiga med dem som uppnås genom systemet för handel med utsläppsrätter. Sådana åtgärder skulle kunna omfatta skattemässiga åtgärder, avtal med industrin och reglering. Med tanke på behovet av att minska onödig administrativ belastning på mindre utsläppskällor kan medlemsstaterna inrätta förenklade förfaranden och åtgärder för att efterleva detta direktiv.
- (12) Informationen om genomförandet av detta direktiv bör vara lättillgänglig, särskilt för små och medelstora företag.
- (13) Den sammanlagda mängden utsläppsrätter i gemenskapen bör minska linjärt räknat från mitten av perioden 2008–2012, så att systemet med utsläppshandel med tiden ger gradvis tilltagande och förutsägbara minskningar av utsläppen. Den årliga minskningen av utsläppsrätter bör uppgå till 1,74 % av de utsläppsrätter som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om medlemsstaternas nationella tilldelningsplaner för perioden 2008–2012, så att gemenskapssystemet på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till att uppnå gemenskapens åtagande att åstadkomma en minskning av utsläppen med minst 20 % till 2020.
- (14) Detta bidrag motsvarar en utsläppsminskning inom ramen för gemenskapssystemet med 21 % 2020, jämfört med de rapporterade nivåerna 2005, med beaktande av effekterna av det utvidgade tillämpningsområdet mellan perioden 2005–2007 och perioden 2008–2012 och de utsläppssiffror 2005 för den handlande sektorn som använts för bedömningen av Bulgariens och Rumäniens nationella tilldelningsplaner för perioden 2008–2012, vilket ger en total mängd på högst 1 720 miljoner utsläppsrätter under 2020. De exakta utsläppsmängderna kommer att beräknas när medlemsstaterna har utfärdat utsläppsrätter i enlighet med kommissionens beslut rörande de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012, eftersom utsläppsrätterna för vissa anläggningar inte kunde godkännas förrän utsläppen från dessa anläggningar hade styrkts och verifierats. Så snart utsläppsrätter har utfärdats för perioden 2008–2012, kommer kommissionen att offentliggöra den sammanlagda mängden utsläppsrätter för hela gemenskapen. Denna bör justeras med avseende på anläggningar som tas med i eller undantas från gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 eller från 2013 och framåt.
- (15) Den ytterligare ansträngning som ska göras av gemenskapens ekonomi kräver bland annat att det omarbetade gemenskapssystemet drivs med så hög ekonomisk effektivitet som möjligt och på grundval av fullt ut harmoniserade tilldelningsvillkor inom gemenskapen. Auktionsmetoden bör därför vara huvudprincipen för tilldelning av utsläppsrätter, eftersom det är det system som

är enklast och som i allmänhet anses vara mest ekonomiskt effektivt. Detta bör också undanröja exceptionella vinster och göra nya deltagare och ekonomier som har högre tillväxt än genomsnittet lika konkurrenskraftiga som befintliga anläggningar.

(16) För att upprätthålla den miljömässiga och administrativa effektiviteten i gemenskapssystemet samt undvika risken för snedvridning av konkurrensen och att reserven för nya deltagare töms i ett tidigt skede, bör reglerna om nya deltagare harmoniseras så att samtliga medlemsstater antar samma förhållningssätt, särskilt när det gäller innebörden av "betydande utvidgning" av anläggningar. Därför bör det föreskrivas att harmoniserade regler ska antas för genomförandet av detta direktiv. I dessa regler bör det i alla tillämpliga fall fastställas att en betydande utvidgning innebär att anläggningens befintliga installerade kapacitet utökas med minst 10 % eller att utökningen av den installerade kapaciteten medför en påtaglig ökning av anläggningens utsläpp. Tilldelning från reserven för nya deltagare bör endast beviljas för en betydande utvidgning av anläggningen.

(17) Alla medlemsstater kommer att tvingas att göra betydande investeringar för att minska koldioxidintensiteten inom ekonomin till 2020, och de medlemsstater där inkomsten per capita fortfarande ligger betydligt under genomsnittet i gemenskapen, men vars ekonomi är på väg att komma ifatt de rikare medlemsstaternas, kommer att behöva göra en betydande ansträngning för att förbättra energieffektiviteten. Målen att undanröja snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen och säkerställa en hög grad av ekonomisk effektivitet i arbetet med att omvandla gemenskapens ekonomi till en säker och hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp, innebär att det skulle vara olämpligt om olika ekonomiska sektorer behandlades på olika sätt inom ramen för gemenskapssystemet i enskilda medlemsstater. Det är därför nödvändigt att utveckla andra mekanismer för att stödja ansträngningarna i medlemsstater med relativt sett lägre inkomst per capita och högre tillväxtutsikter. 88 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter som ska auktioneras ut bör fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till deras relativa andel av utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet för 2005 eller medeltalet för perioden 2005–2007, beroende på vilket som är störst. Av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen bör 10 % av den totala kvantiteten anslås till vissa medlemsstater, att användas till minskning av utsläppen och anpassning till effekterna av klimatförändringarna. Vid fördelningen av dessa 10 % bör hänsyn tas till inkomsten per capita under 2005 och tillväxtutsikterna i medlemsstaterna och medlemsstater med låga inkomstnivåer per capita och höga tillväxtutsikter bör få en större tilldelning. Medlemsstater med en genomsnittsinkomst per capita som ligger mer än 20 % över genomsnittet i gemenskapen bör bidra till omfördelningen, utom när de direkta kostnaderna för hela paketet enligt uppskattningen i kommissionens konsekvensbedömning som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder för EU:s mål angående klimatförändringar och förnybar energi 2020 överstiger 0,7 % av

BNP. Ytterligare 2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter som ska auktioneras ut bör fördelas bland de medlemsstater vars växthusgasutsläpp under 2005 med minst 20 % underskred deras utsläpp för det basår som gäller för dem enligt Kyotoprotokollet.

(18) Med hänsyn till de avsevärda ansträngningar som krävs för att bekämpa klimatförändringarna och göra anpassningar till klimatförändringarnas oundvikliga följder, bör minst 50 % av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter användas till att minska växthusgasutsläppen, göra anpassningar till klimatförändringarnas verkningar, finansiera forskning och utveckling på området utsläppsminskningar och anpassning, utveckla förnybar energi för att uppfylla unionens åtagande som innebär att 20 % av all energi som används ska vara förnybar till 2020, uppfylla gemenskapens åtagande att öka energieffektiviteten med 20 % till 2020, ombesörja avskiljning och lagring av växthusgaser på ett miljösäkert sätt, bidra till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och till den anpassningsfond som nu tagits i drift genom beslut vid Poznan-konferensen om klimatförändringarna (COP 14 och COP/MOP 4), hindra avskogningen och underlätta anpassningen i utvecklingsländerna, samt hantera sociala aspekter som eventuella öknings av elpriser som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare. Denna andel ligger väsentligt under de förväntade nettoinkomsterna från auktionsförandet för myndigheternas del, med hänsyn taget till de minskade inkomster från bolagsskatter som eventuellt också kan förväntas. Utöver detta bör inkomster från auktioneringen av utsläppsrätter användas för att täcka administrativa kostnader för förvaltningen av gemenskapssystemet. I detta direktiv bör bestämmelser om övervakningen av att medel från auktioneringen används för dessa syften fastställas. Tillhandahållande av information om användningen av medel befriar inte medlemsstaterna från den skyldighet att underrätta kommissionen om vissa nationella åtgärder som föreskrivs i artikel 88.3 i fördraget. Detta direktiv påverkar inte utgången av framtida överträdelseförfaranden beträffande statligt stöd vilka genomförs med stöd av artiklarna 87 och 88 i fördraget.

(19) Därför bör fullständig auktionering vara regel från 2013 och framåt inom elsektorn, med tanke på dess förmåga att föra de ökade koldioxidkostnaderna vidare, och ingen fri tilldelning bör beviljas för avskiljning och lagring av koldioxid eftersom incitamentet för detta är att inga utsläppsrätter behöver överlämnas för utsläpp som lagrats. För att undvika snedvridning av konkurrensen bör elproducenter kunna få gratis utsläppsrätter för fjärrvärme och fjärrkyla och för värme och kyla som produceras genom högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽¹⁾, när denna typ av värme som produceras av anläggningar inom andra sektorer skulle få gratis tilldelning.

⁽¹⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Det viktigaste incitamentet på lång sikt för avskiljning och lagring av koldioxid och ny teknik för förnybar energi är att man inte behöver överlämna utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som lagras permanent eller undviks. För att påskynda demonstrationen av de första kommersiella anläggningarna och av innovativ teknik för förnybar energi bör utsläppsrätter dessutom avsättas från reserven för nya deltagare, så att de ton koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning ger en garanterad belöning för de första anläggningarna av det slaget i unionen, förutsatt att det finns ett avtal om kunskapsutbyte. Den extra finansieringen bör gälla tillräckligt storskaliga projekt som är innovativa till sin karaktär och som i betydande grad samfinansieras av verksamhetsutövaren till ett belopp som i princip bör utgöra mer än hälften av de relevanta investeringskostnaderna, med beaktande av projektets bärkraft.
- (21) För övriga sektorer som omfattas av gemenskapssystemet bör ett övergångssystem införas enligt vilket gratis tilldelning under 2013 skulle utgöra 80 % av den kvantitet som svarar mot den procentandel av de sammanlagda utsläppen i gemenskapen under perioden 2005–2007 som dessa anläggningar stod för, uttryckt som andelen av den årliga sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i gemenskapen. Efter detta bör gratis tilldelning varje år minska med lika stora kvantiteter för att nå 30 % år 2020, med målsättningen att under 2027 helt ha avskaffat gratis tilldelning.
- (22) För att koldioxid- och elmarknaderna ska kunna fungera ordentligt bör auktioneringen av utsläppsrätter för perioden 2013 och framåt inledas senast 2011 och bygga på tydliga och objektiva principer som fastställts i god tid.
- (23) Gratis tilldelning av utsläppsrätter till anläggningar under en övergångsperiod bör ske enligt harmoniserade gemenskapstäckande regler (*förhandsriktmärken*), så att risken för snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen blir så liten som möjligt. Dessa regler bör utgå från den mest växthusgas- och energieffektiva tekniken, substitut, alternativa produktionsmetoder, användning av biomassa, förnybara energikällor och avskiljning och lagring av koldioxid. Reglerna bör emellertid aldrig fungera som incitament till att öka utsläppen och de bör garantera att en ökande andel av utsläppsrätterna auktioneras ut. Tilldelningen av utsläppsrätter måste fastställas före handelsperioden så att marknaden kan fungera väl. De harmoniserade reglerna kan även ta hänsyn till utsläpp från brännbara rökgaser när produktionen av sådana rökgaser inte kan undvikas i industriprocessen. Därför kan reglerna medge gratis tilldelning av utsläppsrätter till verksamhetsutövarna vid de anläggningar där rökgaserna förbränns eller där de uppstått. De bör inte heller leda till otillbörlig snedvridning av konkurrensen på marknaderna för el och för värme och kyla till industrianläggningar. Vidare bör de inte leda till snedvridning av konkurrensen mellan industriverksamhet som utförs i anläggningar som drivs av en enda verksamhetsutövare och produktion som sker på entreprenad i anläggningar. Reglerna bör tillämpas på nya deltagare som utför samma verksamhet som befintliga anläggningar som erhåller gratis tilldelning under en övergångsperiod. För att undvika snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden bör inga utsläppsrätter tilldelas gratis för el som produceras av nya deltagare. Utsläppsrätter som är kvar i reserven för nya deltagare 2020, bör auktioneras ut.
- (24) Gemenskapen kommer att fortsätta att gå i tåten för förhandlingarna om ett ambitiöst internationellt avtal om klimatförändringar som lever upp till målet att begränsa den globala temperaturökningen till 2 °C och uppmuntras i sitt arbete av de framsteg i denna riktning som gjordes vid den trettonde konferensen för parterna i UNFCCC och tredje mötet för Kyotoprotokollets parter på Bali, Indonesien, den 3–14 december 2007. Om andra industriländer och andra stora producenter av växthusgaser inte deltar i det internationella avtalet kan detta leda till en ökning av växthusgasutsläppen i de tredjeländer där industrin inte skulle omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar (*koldioxidläckage*) och samtidigt skapa en ekonomiskt ofördelaktig situation för vissa energiintensiva sektorer och delsektorer i gemenskapen som är utsatta för internationell konkurrens. Detta skulle kunna undergräva gemenskapsinsatserna ur miljö- och nyttohänseende. För att hantera risken för koldioxidläckage bör gemenskapen tilldela 100 % av utsläppsrätterna gratis till sektorer eller delsektorer som uppfyller relevanta kriterier. Definitionen av dessa sektorer och delsektorer samt av de åtgärder som krävs bör omfattas av översyn, i syfte att se till att åtgärderna sätts in där det behövs och för att undvika överkompensering. För de särskilda sektorer eller delsektorer där det vederbörligen kan styrkas att risken för koldioxidläckage inte kan förhindras på något annat sätt och där el svarar för en hög andel av produktionskostnaderna och produceras på ett effektivt sätt, kan de åtgärder som vidtas beakta elförbrukningen i produktionsprocessen, dock utan att den totala kvantiteten utsläppsrätter ändras. Risken för koldioxidläckage inom dessa sektorer eller delsektorer bör i utgångsläget bedömas på en tresiffrig nivå (Nace-kod 3) eller, om det är lämpligt och om relevanta uppgifter finns tillgängliga, på en fyrsiffrig nivå (Nace-kod 4).
- (25) Kommissionen bör därför senast den 30 juni 2010 se över situationen, samråda med alla arbetsmarknadens berörda parter och, mot bakgrund av resultaten av de internationella förhandlingarna, lägga fram en rapport åtföljd av lämpliga förslag. Kommissionen bör senast den 31 december 2009 också undersöka vilka energiintensiva sektorer eller delsektorer som sannolikt riskerar koldioxidläckage. Denna undersökning bör grundas på vilka branscher som inte har möjlighet att föra kostnaderna för utsläppsrätter vidare till produktpriset utan att förlora stora marknadsandelar till anläggningar utanför gemenskapen, som inte gör motsvarande insatser för att minska sina utsläpp. Energiintensiva branscher som visar sig vara utsatta för stora

risker för koldioxidläckageskulle kunna tilldelas en större andel utsläppsrätter gratis eller ett system för effektiv koldioxidutjämnning skulle kunna införas för att ge anläggningar i gemenskapen med stor risk för koldioxidläckage samma konkurrensläge som anläggningar i tredjeländer. Genom ett sådant system skulle importörer kunna omfattas av krav som inte skulle vara mindre gynnsamma än de krav som gäller för anläggningar inom gemenskapen, till exempel genom att ställa krav på överlämnande av utsläppsrätter. Alla sådana åtgärder skulle behöva vara förenliga med de principer som UNFCCC antagit, särskilt principen om gemensamt men differentierat ansvar och insatser efter förmåga, med hänsyn till de minst utvecklade ländernas särskilda situation. Det är även nödvändigt att de är förenliga med gemenskapens internationella åtaganden, inklusive åtagandena enligt WTO-avtalet.

- (26) Överläggningar inom Europeiska rådet om fastställande av vilka sektorer och delsektorer som är förenade med betydande risker för koldioxidläckage är av exceptionell natur och påverkar inte på något sätt de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter enligt artikel 202 i fördraget.
- (27) Medlemsstaterna kan komma att anse att det är nödvändigt att tillfälligt kompensera vissa anläggningar som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage till följd av att kostnaderna för växthusgasutsläppen förs vidare till elpriset. Sådant stöd bör endast beviljas om det är nödvändigt och proportionellt och bör säkerställa att gemenskapssystemets incitament för att spara energi och stimulera en övergång från "grå" till "grön" el upprätthålls.
- (28) För att konkurrensen ska bli rättvis inom gemenskapen bör företagens användning av reduktionsenheter för utsläppsminskningar utanför gemenskapen inom ramen för gemenskapssystemet harmoniseras. I Kyotoprotokollet fastställs kvantifierade utsläppsmål för industriländerna under perioden 2008–2012 och det föreskrivs införande av certifierade utsläppsminskningar (CER) som genereras genom projekt inom ramen för mekanismen ren utveckling (CDM) och utsläppsminskningenheter (ERU) genom projekt inom ramen för gemensamt genomförande (JI), och att industriländerna ska utnyttja dessa reduktionsenheter i syfte att uppnå delar av de fastställda målen. Från 2013 kommer inga ERU att kunna genereras inom ramen för Kyotoprotokollet såvida inte nya kvantifierade utsläppsmål fastställs för värdländerna, men CDM kan eventuellt fortsätta att genereras. Så snart det föreligger ett internationellt avtal om klimatförändringar bör ytterligare användning av CER och ERU möjliggöras för de länder som har ratificerat avtalet. Så länge inget avtal ingåtts skulle fortsatt utnyttjande av CER och ERU undergräva incitamenten att minska utsläppen och göra det svårare att uppnå gemenskapens mål för ökad användning av förnybar energi. Användningen av CER och ERU bör vara förenlig med gemenskapens mål att 20 % av dess energi ska komma från förnybara energikällor år 2020, och bör dessutom främja energieffektivitet, innovation och teknisk utveckling. Så länge det är förenligt med dessa mål bör möjligheten finnas att ingå avtal med tredjeländer som uppmuntrar till utsläppsminskningar i dessa länder och som leder till konkreta, ytterligare minskningar av växthusgasutsläppen och samtidigt stimulerar till innovation inom företag i gemenskapen och till teknisk utveckling i tredjeländer. Sådana avtal kan ratificeras av fler än ett land. Så snart gemenskapen har godkänt ett tillfredsställande internationellt avtal om klimatförändringar bör tillgången till reduktionsenheter från projekt i tredjeländer ökas parallellt med att utsläppsminskningarnivån inom ramen för gemenskapssystemet för utsläppshandel höjs.
- (29) För att skapa förutsägbarhet för verksamhetsutövarna bör de garanteras möjligheten att efter 2012, upp till den nivå som de hade beviljats för perioden 2008–2012, använda CER och ERU från projekttyper som fått användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012. Eftersom medlemsstaterna inte kan överföra CER och ERU mellan åtagandeperioder enligt internationella avtal ("sparande" av CER och ERU) före 2015, och då endast om medlemsstaterna väljer att tillåta sparande av dessa CER och ERU enligt regler om begränsade möjligheter att spara sådana reduktionsenheter, bör dessa garantier erbjudas genom att medlemsstaterna åläggs att låta verksamhetsutövare byta ut sådana CER och ERU som utfärdats avseende utsläppsminskningar som genomförts före 2012 mot utsläppsrätter som är giltiga från 2013 och framåt. Eftersom medlemsstaterna inte bör vara skyldiga att godta certifierade utsläppsminskningar och utsläppsminskningenheter som de inte med säkerhet vet att de kommer att kunna utnyttja inom ramen för sina gällande internationella åtaganden, bör detta krav inte gälla längre än till den 31 mars 2015. Verksamhetsutövare bör få samma garantier rörande CER som utfärdats för projekt som inlett före 2013 men som rör utsläppsminskningar från 2013 och framåt. Det är viktigt att reduktionsenheter från projekt som utnyttjats av medlemsstaterna motsvarar verkliga, verifierbara, ytterligare och permanenta utsläppsminskningar och som medför tydliga fördelar när det gäller en hållbar utveckling och som inte har några betydande negativa effekter på miljö och samhälle. Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt att utesluta vissa projekttyper.
- (30) Om ingåendet av ett internationellt avtal om klimatförändringar skulle försenas, bör det finnas möjlighet att via avtal med tredjeländer använda reduktionsenheter från högkvalitativa projekt inom gemenskapssystemet. Sådana avtal, som kan vara bilaterala eller multilaterala, kan göra det möjligt för projekt som genererade ERU fram till 2012, men som inte längre kan göra det inom ramen för Kyoto-regelverket, att fortsätta att göra detta inom ramen för gemenskapssystemet.

- (31) De minst utvecklade länderna är särskilt känsliga för klimatförändringarnas effekter, men står bara för en mycket låg nivå av växthusgasutsläpp. Därför bör de minst utvecklade ländernas behov ges särskild prioritet när inkomster från auktioneringen används för att underlätta utvecklingsländernas anpassning till klimatförändringarnas effekter. Eftersom ytterst få projekt inom ramen för CDM har genomförts i dessa länder, är det lämpligt att ge vissa garantier för att reduktionsenheter från projekt som startas i de minst utvecklade länderna efter 2012 kommer att godkännas, även om det inte har ingåtts något internationellt avtal om klimatförändringar, om dessa projekt är tydligt additionella och bidrar till en hållbar utveckling. Detta bör gälla för de minst utvecklade länderna till 2020, förutsatt att de till dess har ratificerat ett internationellt avtal om klimatförändringar eller ett bilateralt eller multilateralt avtal med gemenskapen.
- (32) När ett internationellt avtal om klimatförändringar väl har ingåtts bör ytterligare reduktionsenheter på upp till hälften av den ytterligare minskning som sker inom gemenskapssystemet få utnyttjas, och reduktionsenheter av hög kvalitet inom ramen för CDM från tredjeländer bör endast godtas i gemenskapssystemet från 2013 om dessa länder har ratificerat det internationella avtalet.
- (33) För att förhindra så kallad friåkning från företag i stater som inte har ingått ett internationellt avtal, bör gemenskapen och dess medlemsstater endast tillåta projektverksamhet om alla projektdeltagarna har sitt säte i ett land som har ingått ett internationellt avtal som rör sådana projekt, utom om företagen är etablerade i tredjeländer eller ingår i enheter på delstatsnivå eller regional nivå som är knutna till gemenskapssystemet.
- (34) Att det i vissa bestämmelser i detta direktiv hänvisas till gemenskapens godkännande av ett internationellt avtal om klimatförändringar hindrar inte medlemsstaterna från att också ingå detta avtal.
- (35) Gemenskapssystemets bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp bör förbättras i takt med de erfarenheter som görs.
- (36) Unionen bör verka för inrättandet av ett internationellt erkänt system för att minska avskogningen och öka ny- och återbeskogning, genom att stödja det mål som fastställs i UNFCCC och som innebär att det ska utvecklas finansieringsmekanismer, med beaktande av befintliga arrangemang, som ett led i en funktionell, effektiv, rättvis och sammanhängande finansiell struktur i det internationella avtal om klimatförändringar som ska ingås vid Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15 och COP/MOP 5).
- (37) För att tydligt ange att alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning omfattas av direktiv 2003/87/EG bör en definition av *förbränning* läggas till.
- (38) För att utsläppsrätter utan restriktioner ska kunna överföras mellan personer inom gemenskapen och för att säkerställa att gemenskapssystemet kan knytas till system för utsläppshandel i tredjeländer och enheter på delstatsnivå eller regional nivå, bör alla utsläppsrätter, från och med januari 2012 och framåt, samlas i det gemenskapsregister som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet⁽¹⁾. Detta bör inte påverka nationella utsläppsregister för de utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet. Gemenskapsregistret bör hålla samma kvalitet på tjänsterna som nationella register.
- (39) Från 2013 och framåt bör miljösäker avskiljning, transport och geologisk lagring av koldioxid omfattas av gemenskapssystemet på ett harmoniserat sätt.
- (40) Arrangemang bör inrättas för ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak inrättade av tredjeländer eller enheter på delstatsnivå eller regional nivå.
- (41) Tredjeländer som gränsar till unionen bör uppmuntras att ansluta sig till gemenskapssystemet om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv. Kommissionen bör göra allt för att främja detta mål i förhandlingarna med kandidatländer och potentiella kandidatländer samt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och vid tillhandahållande av ekonomiskt och tekniskt stöd till dessa länder. Detta skulle underlätta teknik- och kunskapsöverföringen till dessa länder, som är ett viktigt sätt att skapa ekonomiska, miljömässiga och sociala fördelar för alla.
- (42) Detta direktiv bör göra det möjligt att ingå avtal för erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter som innehåller absoluta utsläppstak och som är förenliga med gemenskapssystemet med avseende på miljöambitionen och förekomsten av en stabil och jämförbar mekanism för övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp och ett system för efterlevnad av bestämmelserna.

(¹) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) Med beaktande av erfarenheterna från gemenskapssystemet bör det vara möjligt att utfärda utsläppsrätter för projekt som minskar växthusgasutsläppen, förutsatt att projekten genomförs i enlighet med harmoniserade regler antagna på gemenskapsnivå och att de inte leder till dubbelräkning av utsläppsminskningar eller hindrar utvidgning av gemenskapssystemets tillämpningsområde eller möjligheten att vidta andra strategiska åtgärder för minskad utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet.
- (44) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (45) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder för harmonisering av bestämmelserna om definitionen av *ny deltagare*, auktionering av utsläppsrätter, gemenskapstäckande tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod, upprättande av kriterier och villkor för utnämningen av vissa demonstrationsprojekt, upprättande av en förteckning över sektorer och delsektorer som löper avsevärd risk för koldioxidläckage, utnyttjande av reduktionsenheter, övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp, ackreditering av kontrollörer, genomförande av harmoniserade projektregler och ändring av vissa bilagor. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2003/87/EG, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (46) Direktiv 2003/87/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (47) Det är lämpligt att föreskriva ett tidigt införlivande av de bestämmelser som förbereder för användningen av den omarbetade versionen av gemenskapssystemet från 2013 och framåt.
- (48) För ett korrekt fullbordande av handelsperioden 2008–2012 bör bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2004/101/EG ⁽²⁾, direktiv 2008/101/EG ⁽³⁾ och förordning (EG)

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, i överensstämmelse med Kyotoprotokollets projektbaserade mekanismer (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 8, 13.1.2009, s. 3).

nr 219/2009 ⁽⁴⁾, fortsätta att gälla utan att det påverkar kommissionens möjlighet att anta de åtgärder som är nödvändiga för den omarbetade versionen av gemenskapssystemet från 2013 och framåt.

- (49) Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (50) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.
- (51) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av direktivets omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (52) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/87/EC

Direktiv 2003/87/EG ska ändras på följande sätt:

- I artikel 1 ska följande stycken läggas till:

"I detta direktiv föreskrivs också att minskningarna av växthusgasutsläppen ska ökas så att de bidrar till de minskningsnivåer som enligt vetenskapen anses nödvändiga för att undvika farliga klimatförändringar.

Detta direktiv innehåller även bestämmelser för bedömning och genomförande av ett striktare gemenskapsåtagande på mer än 20 %, som ska gälla efter det att gemenskapen ingått ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än de som krävs enligt artikel 9, i enlighet med det åtagande på 30 % som bekräftades av Europeiska rådet i mars 2007."

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av vissa rättsakter som omfattas av det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, med avseende på det föreskrivande förfarandet med kontroll. Anpassning till det föreskrivande förfarandet med kontroll – Del två (EUT L 87, 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) *växthusgaser*: de gaser som anges i bilaga II och andra gasformiga beståndsdelar i atmosfären, både naturliga och antropogena, som absorberar och återkastar infraröd strålning."

b) Led h ska ersättas med följande:

"h) ny deltagare:

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I och som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången efter den 30 juni 2011,

— en anläggning vid vilken det bedrivs en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2 för första gången, eller

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I eller en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2, och som har genomfört en betydande utvidgning efter den 30 juni 2011, med avseende på denna utvidgning."

c) Följande led ska läggas till:

"t) *förbränning*: varje oxidation av bränslen, oavsett hur den värme, el eller mekaniska energi som produceras genom denna process används, och all annan direkt därtill anknuten verksamhet, inbegripet rening av rökgaser,

u) *elproducent*: en anläggning som den 1 januari 2005 eller senare har producerat el för försäljning till tredje part och i vilken ingen verksamhet som anges i bilaga I bedrivs utom *förbränning av bränsle*."

3. I artikel 3c.2 ska "artikel 11.2" ersättas med "artikel 13.1".

4. I artikel 3g ska "de riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 14" ersättas med "den förordning som avses i artikel 14".

5. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Tillstånd för växthusgasutsläpp

Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2005 se till att inga anläggningar bedriver sådan verksamhet som anges i bilaga I och som resulterar i utsläpp som angetts för den verksamheten, såvida inte verksamhetsutövaren har ett

tillstånd som utfärdats av en behörig myndighet i enlighet med artiklarna 5 och 6 eller anläggningen är undantagen från gemenskapssystemet enligt artikel 27. Detta ska även gälla anläggningar som har inkluderats i enlighet med artikel 24."

6. Artikel 5 d ska ersättas med följande:

"d) Planerade åtgärder för att övervaka och rapportera utsläpp i enlighet med den förordning som avses i artikel 14."

7. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Den behöriga myndigheten ska minst vart femte år se över tillståndet för växthusgasutsläpp och göra de ändringar som är nödvändiga."

b) Punkt 2 c ska ersättas med följande:

"c) En övervakningsplan som uppfyller kraven enligt den förordning som avses i artikel 14. Medlemsstaterna får låta verksamhetsutövare uppdatera sina övervakningsplaner utan att tillståndet ändras. Verksamhetsutövarna ska lämna in alla uppdaterade övervakningsplaner till den behöriga myndigheten för godkännande."

8. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Förändringar av anläggningarna

Verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, om utvidgningar av anläggningen eller om betydande kapacitetsminskningar, vilka kan innebära att tillstånden för växthusgasutsläpp måste förnyas. När det är lämpligt ska den behöriga myndigheten förnya tillstånden. Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning ska den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens namn och adress."

9. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Sammanlagd kvantitet utsläppsrätter i gemenskapen

Den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för gemenskapen som utfärdas varje år med början 2013, ska minska linjärt med början i mitten av perioden 2008–2012. Kvantiteten ska minska med en linjär faktor på 1,74 % jämfört med den genomsnittliga totala årliga kvantiteten utsläppsrätter som utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen offentliggöra den absoluta sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för 2013 för hela gemenskapen, baserad på den totala kvantiteten utsläppsrätter som har utfärdats eller ska utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Kommissionen ska se över den linjära faktorn och vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och för rådet från och med 2020, så att ett beslut kan tas senast 2025.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Justering av den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i gemenskapen

1. För anläggningar som inkluderades i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 i enlighet med artikel 24.1, ska den kvantitet utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2013 justeras så att den återspeglar den genomsnittliga årliga kvantiteten utsläppsrätter som utfärdades för dessa anläggningar under den period de inkluderades, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9.

2. När det gäller anläggningar som bedriver någon av verksamheterna i bilaga I och som inkluderas i gemenskapssystemet från och med 2013 ska medlemsstaterna se till att anläggningarnas verksamhetsutövare lämnar in vederbörligen styrkta och av tredje part verifierade utsläppsdata till den berörda behöriga myndigheten så att dessa kan beaktas med avseende på justeringen av den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas i gemenskapen.

Alla sådana data ska senast den 30 april 2010 lämnas in till den berörda behöriga myndigheten i enlighet med bestämmelser som antagits enligt artikel 14.1.

Om inlämnade data är vederbörligen styrkta ska den behöriga myndigheten meddela kommissionen detta senast den 30 juni 2010, och den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9, ska justeras i enlighet med detta. För anläggningar som släpper ut andra växthusgaser än CO₂ får den behöriga myndigheten ange en lägre utsläppskvantitet beroende på potentialen att minska utsläppen från dessa anläggningar.

3. Kommissionen ska senast den 30 september 2010 offentliggöra de justerade kvantiteter som avses i punkterna 1 och 2.

4. För anläggningar som är undantagna från gemenskapssystemet i enlighet med artikel 27 ska den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter som utfärdas i gemenskapen från och med den 1 januari 2013 justeras nedåt så att den återspeglar genomsnittet för de årliga verifierade utsläppen från de anläggningarna under perioden 2008–2010, justerat med den linjära faktor som avses i artikel 9.”

11. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Auktionering av utsläppsrätter

1. Från och med 2013 ska medlemsstaterna auktionera ut alla utsläppsrätter som inte tilldelas gratis i enlighet med artiklarna 10a och 10c. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen fastställa och offentliggöra den uppskattade kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut.

2. Den totala kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av varje medlemsstat ska fördelas enligt följande:

- a) 88 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan medlemsstaterna i andelar som exakt överensstämmer med den berörda medlemsstatens andel verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet, för 2005 eller det genomsnittliga medelvärdet för perioden 2005–2007, beroende på vilket som är störst.
- b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktioneras ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa, och
- c) 2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan de medlemsstater vars växt-husgasutsläpp under 2005 underskred med minst 20 % deras utsläpp för det basår som gäller för dem enligt Kyotoprotokollet. Fördelningen av denna procentsats bland de berörda medlemsstaterna anges i bilaga IIb.

För medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet under 2005 ska, vid tillämpning av led a, deras andel beräknas på grundval av deras verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet under 2007.

Om nödvändigt ska de procentsatser som avses i led b och c anpassas proportionellt i syfte att säkerställa att fördelningen blir 10 % respektive 2 %.

3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. Minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla däri ingående inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c, eller ett ekonomiskt värde motsvarande dessa inkomster, bör användas för ett eller flera av följande syften:

- a) Att minska växthusgasutsläppen, bland annat genom bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och till den anpassningsfond som nu tagits i drift genom beslut vid Poznankonferensen om klimatförändringarna (COP 14 och COP/MOP 4), att underlätta anpassning till klimatförändringarnas verkningar och att finansiera forskning och utveckling och

demonstrationsprojekt för minskade utsläpp och anpassning till klimatförändringarna, inklusive deltagande i initiativ inom ramen för den strategiska EU-planen för energiteknik och de europeiska teknikplattformarna.

- b) Att utveckla förnybar energi så att gemenskapen kan uppfylla sitt åtagande att utnyttja 20 % förnybar energi 2020, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att öka energieffektiviteten med 20 % till 2020.
- c) Att vidta åtgärder för att förhindra avskogning och öka ny- och återbeskogning i utvecklingsländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar, och att överföra teknik och underlätta anpassningen till klimatförändringarnas negativa effekter i dessa länder.
- d) Att vidta åtgärder för koldioxidbindning i skogar i gemenskapen.
- e) Att vidta åtgärder för miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO₂, särskilt från kraftverk som försörjs av fasta fossila bränslen och från en rad industrisektorer och delsektorer, även i tredjeland.
- f) Att främja en övergång till utsläppsnåla och kollektiva transportsätt.
- g) Att finansiera forskning och utveckling i fråga om energieffektivitet och ren teknik i de sektorer som omfattas av detta direktiv.
- h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare.
- i) Att täcka administrativa kostnader för förvaltningen av gemenskapssystemet.

Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i denna punkt om de har inrättat och genomfört skattemässiga eller ekonomiska stödåtgärder, särskilt i utvecklingsländer, eller en nationell regleringspolitik som innebär ekonomiskt stöd, som inrättats i de syften som anges i det första stycket och som har ett värde motsvarande minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om hur inkomsterna används och om de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt i sina rapporter enligt beslut nr 280/2004/EG.

4. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen anta en förordning om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet i syfte att se till att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt. Förfarandet ska vara förutsägbart, framför allt vad gäller auktionernas tidsschema och ordningsföljd samt de beräknade volymer utsläppsrätter som ska göras tillgängliga.

Auktionerna ska utformas så att

- a) verksamhetsutövarna, särskilt små och medelstora företag som täcks av gemenskapssystemet, har fullt och rättvist tillträde,
- b) alla deltagare har tillgång till samma information samtidigt och inga deltagare kan undergräva auktionsförfarandet,
- c) organisationen och deltagandet sker på ett kostnadseffektivt sätt och otillbörliga administrativa kostnader undviks, och
- d) även de som släpper ut små mängder får tillgång till utsläppsrätter.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Medlemsstaterna ska rapportera om huruvida reglerna för auktioneringen följts för varje auktion, särskilt beträffande rättvist och transparent tillträde, insyn, prisbildning och tekniska och driftsmässiga aspekter. Rapporterna ska lämnas in senast en månad efter det att auktionen ägt rum och ska publiceras på kommissionens webbplats.

5. Kommissionen ska övervaka att den europeiska koldioxidmarknaden fungerar väl. Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om koldioxidmarknadens funktion, inklusive genomförandet av auktionerna, likviditeten och de volymer som sålts. Medlemsstaterna ska vid behov se till att all relevant information lämnas in till kommissionen åtminstone två månader innan kommissionen antar rapporten."

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 10a

Gemenskapstäckande övergångsbestämmelser för gratis tilldelning

1. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta gemenskapstäckande och fullt harmoniserade genomförandebestämmelser för tilldelning av utsläppsrätter enligt punkterna 4, 5, 7 och 12, inklusive eventuella bestämmelser som krävs för en harmoniserad tillämpning av punkt 19.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Genom de åtgärder som avses i första stycket ska det i möjligaste mån fastställas gemenskapstäckande förhandsriktmärken för att garantera att tilldelningen sker på ett sätt som ger incitament till minskade växthusgasutsläpp och energieffektiv teknik genom att beakta de mest effektiva teknikerna, ersättningsmöjligheter, alternativa produktionsprocesser, högeffektiv kraftvärme, effektiv energiåtervinning från rökgaser, användande av biomassa samt avskiljning och lagring av CO₂, om sådana möjligheter finns, och åtgärderna ska inte ge incitament till att öka utsläppen. Gratis tilldelning ska inte förekomma för någon typ av elproduktion, utom i de fall som omfattas av artikel 10c och för el som produceras från rökgaser.

För varje sektor och delsektor ska riktmärket i princip beräknas för produkter snarare än för insatsvaror för att maximera minskningarna av växthusgasutsläppen och energieffektiviseringarna i hela produktionsprocessen i den berörda sektorn eller delsektorn.

När kommissionen fastställer principerna för förhandsriktmärken i enskilda sektorer och delsektorer ska den samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Efter det att gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som är jämförbara med gemenskapens minskningar ska kommissionen se över dessa åtgärder i syfte att se till att gratis tilldelning endast sker om den är fullt berättigad mot bakgrund av nämnda avtal.

2. Vid fastställandet av principerna för hur förhandsriktmärkena ska sättas i enskilda sektorer eller delsektorer ska utgångspunkten vara genomsnittsprestandan för de 10 % som utgör de mest effektiva anläggningarna i en sektor eller en delsektor i gemenskapen under åren 2007–2008. Kommissionen ska samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Förordningarna enligt artiklarna 14 och 15 ska innehålla harmoniserade bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering av produktionsrelaterade växthusgasutsläpp i syfte att fastställa förhandsriktmärkena.

3. Om inte annat följer av punkterna 4 och 8, och trots vad som sägs i artikel 10c, ska ingen fri tilldelning ges till elproducenter, avskiljningsanläggningar, transportledningar eller till lagringsplatser för koldioxid.

4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i direktiv 2004/8/EG, förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla. Varje år efter 2013 ska den totala tilldelningen av utsläppsrätter för värmeproduktion till sådana anläggningar justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

5. Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av tilldelningen till anläggningar som inte omfattas av punkt 3 och som inte är nya deltagare får inte överstiga summan av

- a) den årliga totala kvantiteten i hela gemenskapen, enligt artikel 9, multiplicerad med andelen utsläpp från anläggningar som inte omfattas av punkt 3 av de totala genomsnittliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som omfattas av gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, och
- b) genomsnittet av de sammanlagda årliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som endast deltagit i gemenskapssystemet från och med 2013 och som inte omfattas av punkt 3, justerat enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Vid behov ska en enhetlig, sektorsövergripande korrigeringsfaktor tillämpas.

6. Medlemsstaterna får även införa ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage till följd av att kostnaderna för växthusgasutsläppen förs vidare till elpriset, i syfte att kompensera dem för dessa kostnader, om dessa ekonomiska åtgärder överensstämmer med gällande och kommande bestämmelser för statligt stöd på området.

Dessa åtgärder ska baseras på förhandsriktmärken för indirekta koldioxidutsläpp per produktionsenhet. Förhandsriktmärkena ska i en viss sektor eller delsektor beräknas som produkten av elkonsumtionen per produktionsenhet, motsvarande den mest effektiva tillgängliga tekniken, och koldioxidutsläppen från den relevanta europeiska elproduktionsmixen.

7. Av den mängd utsläppsrätter för hela gemenskapen som under perioden 2013–2020 fastställs i enlighet med artiklarna 9 och 9a ska fem procent avsättas för nya deltagare, vilket är den högsta andel som kan tilldelas nya deltagare i enlighet med de bestämmelser som antagits med tillämpning av punkt 1 i denna artikel. Utsläppsrätter i denna gemenskapsreserv som varken tilldelas nya deltagare eller används i enlighet med punkt 8, 9 eller 10 i denna artikel under perioden 2013–2020 ska auktioneras ut av medlemsstaterna, varvid hänsyn ska tas till i vilken omfattning anläggningarna i medlemsstaterna har utnyttjat denna reserv, i enlighet med artikel 10.2 och, för närmare villkor och tidschema, artikel 10.4 samt de relevanta genomförandebestämmelserna.

Tilldelningen ska justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Elproduktion från nya deltagare ska inte omfattas av gratis tilldelning.

Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta harmoniserade bestämmelser för tillämpningen av definitionen av *ny deltagare*, särskilt i samband med definitionen av *betydande utvidgning*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

8. Upp till 300 miljoner utsläppsrätter i reserven för nya deltagare ska fram till den 31 december 2015 hållas tillgängliga för att stimulera uppförandet och driften av upp till 12 kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring (CCS) av CO₂, samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi, på unionens territorium.

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för stöd till demonstrationsprojekt som bidrar till utveckling på geografiskt spridda platser av en bred uppsättning innovativa tekniker för CCS och för förnybar energi som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga. Tilldelningen av dessa ska vara beroende av den verifierade mängd koldioxidutsläpp som kunnat undvikas.

Projekten ska väljas på grundval av objektiva och transparenta kriterier som inbegriper krav på kunskapsutbyte. Dessa kriterier och åtgärderna ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3 och ska göras tillgängliga för allmänheten.

Utsläppsrätter ska avdelas för projekt som uppfyller kriterierna i det tredje stycket. Stödet till dessa projekt ska ges via medlemsstaterna och ska komplettera en betydande samfinansiering från verksamhetsutövaren vid anläggningen. Projekten kan även samfinansieras av berörda medlemsstater och via andra instrument. Inget projekt ska få mer stöd via det system som avses i denna punkt än 15 % av det totala antalet utsläppsrätter som är tillgängliga för detta ändamål. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

9. Litauen – som enligt artikel 1 i det till 2003 års anslutningsakt fogade protokollet nr 4 om kärnkraftverket Ignalina i Litauen har åtagit sig att stänga enhet 2 vid kärnkraftverket Ignalina senast den 31 december 2009 – får begära utsläppsrätter från reserven för nya deltagare för auktionering i enlighet med den förordning som avses i artikel 10.4, under förutsättning att Litauens totala verifierade utsläpp enligt gemenskapssystemet för perioden 2013–2015 överstiger de sammantagna utsläppsrätter som anläggningar i Litauen tilldelats gratis för utsläpp i samband med elproduktion under denna period och tre åttondelar av de utsläppsrätter för perioden 2013–2020 som ska auktioneras ut av Litauen. Det maximala antalet sådana utsläppsrätter ska motsvara de extra utsläppen under denna period, under förutsättning att dessa består i utsläppsökningar i samband med elproduktion minus den eventuella del av tilldelningarna i den medlemsstaten under perioden 2008–2012 som överstiger de verifierade utsläppen, inom gemenskapssystemet, i Litauen under denna period. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

10. Varje medlemsstat som har ett elnät i vilket Litauen ingår och som under 2007 importerade mer än 15 % av den inhemska elförbrukningen från Litauen för medlemsstatens egen förbrukning, och i vilken utsläppen har ökat som följd av investeringar i ny elproduktion, får i tillämpliga delar tillämpa punkt 9 enligt de villkor som anges i den punkten.

11. Om inte annat följer av artikel 10b ska antalet utsläppsrätter som under 2013 tilldelas gratis enligt punkterna 4–7 i denna artikel uppgå till 80 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med de åtgärder som avses i punkt 1. Därefter ska gratis tilldelning minska med samma antal utsläppsrätter varje år för att uppgå till 30 % år 2020, med målsättningen att 2027 ha avskaffat all gratis tilldelning.

12. Om inte annat följer av artikel 10b ska anläggningar inom sektorer eller delsektorer där det föreligger betydande risk för koldioxidläckage från och med 2013 och varje påföljande år till 2020 tilldelas gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 1 på 100 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med åtgärderna som avses i punkt 1.

13. Senast den 31 december 2009 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter överläggningar i Europeiska rådet, fastställa en förteckning över de sektorer eller delsektorer som avses i punkt 12 på grundval av kriterierna i punkterna 14–17.

Varje år får kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, lägga till en sektor eller delsektor till den förteckning som avses i första stycket, om det i en utredande rapport kan påvisas att sektorn eller delsektorn uppfyller kriterierna i punkterna 14–17 till följd av en förändring som avsevärt påverkar verksamheten i sektorn eller delsektorn.

Vid tillämpningen av denna artikel ska kommissionen samråda med medlemsstaterna, berörda sektorer och delsektorer samt andra berörda parter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

14. För att fastställa sektorerna och delsektorerna enligt punkt 12 ska kommissionen på gemenskapsnivå bedöma i vilken utsträckning det är möjligt för den berörda sektorn eller delsektorn, på relevant indelningsnivå, att till priserna för produkter överföra de direkta kostnaderna för de utsläppsrätter som behövs och de indirekta kostnaderna från höjda elpriser till följd av genomförandet av detta direktiv, utan att förlora väsentliga marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför gemenskapen. Dessa bedömningar ska baseras på ett genomsnittligt koldioxidpris enligt kommissionens konsekvensanalys som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder avseende EU:s mål om klimatförändring och förnybar energi för 2020 och, om sådana uppgifter finns tillgängliga, på uppgifter om handel, produktion och förädlingsvärde från de tre senaste åren för varje sektor eller delsektor.

15. En sektor eller en delsektor ska anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage om

- a) summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en väsentlig ökning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförelägningsvärdet, på minst 5 %, och
- b) handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 10 %.

16. Trots vad som sägs i punkt 15 ska en sektor eller en delsektor anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage

- a) om summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en särskilt stor höjning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförelägningsvärdet, på minst 30 %, eller
- b) om handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 30 %.

17. Den förteckning som avses i punkt 13 får kompletteras efter genomförandet av en kvalitativ bedömning där följande kriterier ska beaktas, om relevanta uppgifter finns tillgängliga:

- a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller delsektorn att minska utsläppsnivåerna eller elkonsumtionen – med beaktande av eventuellt ökade produktionskostnader som den tillhörande investeringen medför – till exempel på grundval av den mest effektiva tekniken.
- b) Aktuella och förväntade marknadsförhållanden, inbegripet när marknadsexponeringen eller ökningen på de direkta eller indirekta kostnaderna närmar sig ett av de gränsvärden som anges i punkt 16.
- c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.

18. Den förteckning som avses i punkt 13 ska, om relevanta uppgifter finns tillgängliga, fastställas med beaktande av följande:

- a) I vilken utsträckning tredjeländer, som står för en avgörande del av den globala produktionen av produkter i sektorer eller delsektorer som anses löpa risk för koldioxidläckage, klart förbinder sig att minska växthusgasutsläppen i berörda sektorer eller delsektorer i en

omfattning som är jämförbar med gemenskapens och inom samma tidsram,

- b) och i vilken utsträckning anläggningarnas koldioxidfektivitet i dessa länder är jämförbar med den i gemenskapen.

19. Gratis tilldelning av utsläppsrätter ska inte ske till anläggningar som har upphört med sin verksamhet, såvida inte verksamhetsutövaren för den behöriga myndigheten visar att denna anläggning kommer att återuppta produktionen inom en specificerad och rimlig tid. Anläggningar vars tillstånd för växthusgasutsläpp har löpt ut eller upphävt och anläggningar för vilka det är tekniskt omöjligt att bedriva eller återuppta verksamhet ska anses ha upphört med verksamheten.

20. Kommissionen ska i de bestämmelser som antas med stöd av punkt 1 även inbegripa åtgärder för att definiera anläggningar vars verksamhet delvis har upphört eller vars kapacitet har minskat avsevärt och åtgärder för att, vid behov, i motsvarande grad anpassa antalet utsläppsrätter som ska tilldelas dem gratis.

Artikel 10b

Åtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

1. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen, mot bakgrund av utgången av de internationella förhandlingarna och den utsträckning i vilken dessa leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp samt efter att ha samrått med alla berörda arbetsmarknadsparter, lägga fram en analytisk rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av situationen rörande energiintensiva sektorer och delsektorer som har fastställts vara utsatta för betydande risker för koldioxidläckage. Rapporten ska åtföljas av lämpliga förslag rörande t.ex. följande:

- a) Justering av andelen gratis utsläppsrätter som tas emot av dessa sektorer eller delsektorer i enlighet med artikel 10a.
- b) Upptagande i gemenskapssystemet av importörer av produkter som produceras av de sektorer eller delsektorer som fastställs i enlighet med artikel 10a.
- c) Bedömning av konsekvenserna av koldioxidläckage för medlemsstaternas energitrygghet, särskilt där elförbindelserna med resten av EU är otillräckliga och där det finns elförbindelser med tredjeländer, samt lämpliga åtgärder i detta avseende.

Eventuella bindande sektorsanknutna avtal som leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp av den storleksordning som krävs för att på ett effektivt sätt hantera klimatförändringarna och som är möjliga att övervaka och verifiera samt omfattas av obligatoriska tillsynsarrangemang ska också beaktas vid övervägandet av lämpliga åtgärder.

2. Senast den 31 mars 2011 ska kommissionen bedöma huruvida de beslut som fattats om den andel gratis utsläppsrätter som tas emot av sektorer eller delsektorer i enlighet med punkt 1, inbegripet följderna av att fastställa förhandsriktmärken i enlighet med artikel 10a.2, kan förväntas påverka antalet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10.2 b på ett påtagligt sätt, jämfört med ett scenario med full auktionering för alla sektorer år 2020. Kommissionen ska i förekommande fall lägga fram lämpliga förslag för Europaparlamentet och rådet, med hänsyn tagen till de eventuella fördelningseffekterna av dessa förslag.

Artikel 10c

Möjlighet till gratis tilldelning för moderniseringen av elproduktionen under en övergångsperiod

1. Med avvikelse från artikel 10a.1–5 får medlemsstaterna under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift den 31 december 2008 eller till anläggningar för elproduktion för vilka investeringsförfarandet rent fysiskt inletts senast detta datum förutsatt att något av följande kriterier är uppfyllt:

- a) 2007 var det nationella elnätet varken direkt eller indirekt kopplat till det sammanlänkade nätsystem som drivs av Ucte (Union for the Co-ordination of the Transmission of Electricity).
- b) 2007 var det nationella elnätet direkt eller indirekt kopplat till Uctes nät genom en enda ledning med en kapacitet på mindre än 400 MW.
- c) 2006 producerades mer än 30 % av elen från ett enda fossilt bränsle, och BNP per capita räknat i marknadspriser översteg inte 50 % av den genomsnittliga BNP per capita räknat i marknadspriser i gemenskapen.

Den berörda medlemsstaten ska till kommissionen lämna in en nationell plan för investeringar i teknikanpassning och modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Den nationella planen ska även sörja för en diversifiering av deras energimix och leveranskällorna till ett belopp som i möjligaste mån motsvarar marknadsvärdet för gratis tilldelning med avseende på de planerade investeringarna, med hänsyn tagen till behovet att så långt det går begränsa direkt kopplade prisökningar. Den berörda medlemsstaten ska varje år lämna in en rapport till kommissionen om de investeringar som gjorts i modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Investeringar som gjorts från och med den 25 juni 2009 får tas med.

2. Gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod ska dras av från den mängd utsläppsrätter som medlemsstaten annars skulle auktionera ut i enlighet med artikel 10.2. År 2013 ska den totala tilldelningen av gratis utsläppsrätter under övergångsperioden inte överstiga 70 % av de årliga genomsnittliga verifierade utsläppen under 2005–2007 från sådana elproducenter för det antal som motsvarar den slutliga energianvändningen (brutto) i den berörda medlemsstaten, och gratis tilldelning ska därefter

gradvis minska för att helt upphöra år 2020. För de medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet 2005 ska de relevanta utsläppen räknas ut med hjälp av deras verifierade utsläpp inom gemenskapssystemet under 2007.

Den berörda medlemsstaten får besluta att de utsläppsrätter som tilldelats enligt denna artikel får användas av den berörda verksamhetsutövaren vid anläggningen endast för att lämna över utsläppsrätter i enlighet med artikel 12.3 för utsläpp från samma anläggning under det år för vilket utsläppsrätterna tilldelats.

3. Tilldelningen av utsläppsrätter till verksamhetsutövare ska baseras på tilldelningen för utsläpp som verifierats år 2005–2007 eller på ett förhandsriktmärke för effektivitet baserat på det viktade medelvärdet av växthusgasutsläppsnivåerna för sådan elproduktion i gemenskapssystemet som är mest växthusgaseffektiv med avseende på anläggningar som använder olika typer av bränslen. Viktningarna får återspegla de olika bränslenas andelar i elproduktionen i den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2 fastställa riktlinjer för att se till att tilldelningsmetoden inte innebär en oacceptabel snedvridning av konkurrensen och att den minimerar de negativa effekterna på incitamenten för utsläppsminskning.

4. En medlemsstat som tillämpar denna artikel ska kräva att de elproducenter och nätoperatörer som tilldelats utsläppsrätter var tolfte månad rapporterar om genomförandet av sina investeringar enligt den nationella planen. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen och ska offentliggöra rapporterna.

5. En medlemsstat som avser att tilldela utsläppsrätter på grundval av denna artikel ska senast den 30 september 2011 lämna in en ansökan till kommissionen med den föreslagna tilldelningsmetoden och enskilda tilldelningar. Ansökan ska innehålla

- a) bevis på att medlemsstaten uppfyller åtminstone ett av villkoren i punkt 1,
- b) en förteckning över de anläggningar som ansökan gäller och det antal utsläppsrätter som ska tilldelas varje anläggning i enlighet med punkt 3 och med kommissionens riktlinjer,
- c) den nationella plan som avses i punkt 1 andra stycket,
- d) bestämmelser om övervakning och verkställighet avseende de planerade investeringarna enligt den nationella planen,
- e) information som visar att tilldelningarna inte leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen.

6. Kommissionen ska bedöma ansökan med beaktande av uppgifterna i punkt 5 och får avslå ansökan, eller någon del av denna, senast sex månader efter det att relevant information inkommit.

7. Två år före utgången av den övergångsperiod under vilken en medlemsstat får ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift senast den 31 december 2008 ska kommissionen göra en bedömning av de framsteg som gjorts i tillämpningen av den nationella planen. Om kommissionen bedömer, efter en begäran från den berörda medlemsstaten, att det kan finnas behov att förlänga denna period får kommissionen för Europaparlamentet och för rådet lägga fram lämpliga förslag som även innehåller de villkor som ska uppfyllas för att förlänga perioden.”

13. Artiklarna 11 och 11a ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Nationella genomförandeåtgärder

1. Senast den 30 september 2011 ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen överlämna en förteckning över anläggningar inom dess gränser som omfattas av detta direktiv samt över all gratis tilldelning till varje anläggning inom dess gränser, beräknat i enlighet med de bestämmelser som avses i artiklarna 10a.1 och 10c.

2. Senast den 28 februari varje år ska de behöriga myndigheterna utfärda den kvantitet utsläppsrätter som ska tilldelas för det året, beräknat i enlighet med artiklarna 10, 10a och 10c.

3. Medlemsstaterna får inte utfärda gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 2 till anläggningar vars införande i förteckningen i punkt 1 har avslagits av kommissionen.

Artikel 11a

Utnyttjande av CER och ERU från projektverksamhet inom gemenskapssystemet före ikraftträdandet av ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Punkterna 2–7 i denna artikel ska tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28.3 och 28.4.

2. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, får de begära att den behöriga myndigheten till dem utfärdar utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt i utbyte mot CER och ERU som utfärdats till och med 2012 för utsläppsminskningar från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

Den behöriga myndigheten ska på begäran genomföra ett sådant utbyte till och med den 31 mars 2015.

3. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER och ERU som härrör från projekt registrerade före 2013 och som utfärdats för utsläppsminskningar som genomförts från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt.

Första stycket ska tillämpas på CER och ERU för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

4. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER som utfärdats för utsläppsminskningar från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter från nya projekt i de minst utvecklade länderna som inlets från och med 2013.

Första stycket ska tillämpas på CER för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, till dess dessa länder har ratificerat ett relevant avtal med gemenskapen eller fram till år 2020, beroende på vilket som inträffar först.

5. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, och om förhandlingarna om ett internationellt avtal om klimatförändringar inte har avslutats senast den 31 december 2009, får reduktionsenheter från projekt eller annan verksamhet för att minska utsläppen användas inom gemenskapssystemet enligt avtal som ingåtts med tredjeländer, i vilka utnyttjandenivåerna anges. Verksamhetsutövarna ska, med stöd av sådana avtal, kunna utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet i de berörda tredjeländerna i syfte att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapssystemet.

6. Alla avtal som avses i punkt 5 ska ge möjlighet att inom gemenskapssystemet utnyttja reduktionsenheter från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, bland annat avseende teknik för förnybar energi eller för energieffektivitet som främjar tekniköverföring och hållbar utveckling. Sådana avtal kan också tillåta utnyttjande av reduktionsenheter från projekt där utsläppen från det grundscenario som används ligger under den nivå som föreskrivs för gratis tilldelning inom ramen för de åtgärder som avses i artikel 10a eller under de nivåer som föreskrivs enligt gemenskapslagstiftningen.

7. När ett internationellt avtal om klimatförändringar har uppnåtts ska, från och med den 1 januari 2013, endast reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat avtalet godkännas inom ramen för gemenskapssystemet.

8. Alla befintliga verksamhetsutövare ska få utnyttja reduktionsenheter under perioden 2008–2020 antingen upp till det antal som de tilldelats under perioden 2008–2012 eller upp till ett antal som motsvarar en procentsats, motsvarande minst 11 % av deras tilldelning under perioden 2008–2012, beroende på vilket som är högst.

Verksamhetsutövare ska kunna utnyttja reduktionsenheter utöver de 11 % som anges i första stycket upp till ett antal som innebär att deras samlade gratis tilldelning under perioden 2008–2012 tillsammans med deras sammanlagda rätt att utnyttja reduktionsenheter motsvarar en viss procentsats av deras verifierade utsläpp under perioden 2005–2007.

Nya deltagare, däribland nya deltagare under perioden 2008–2012 som varken fått gratis tilldelning eller rätt att utnyttja CER eller ERU under perioden 2008–2012, och nya sektorer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020. Luftfartygsoperatörer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 1,5 %, av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020.

Åtgärder ska vidtas för att fastställa de exakta procentsatser som ska tillämpas enligt första, andra och tredje styckena. Minst en tredjedel av det extra antal som ska fördelas bland befintliga verksamhetsutövare utöver den första procentsatsen i det första stycket ska tilldelas de verksamhetsutövare som hade lägst genomsnittlig gratis tilldelning tillsammans med utnyttjade reduktionsenheter under perioden 2008–2012.

Dessa åtgärder ska säkerställa att det sammanlagda utnyttjandet av beviljade reduktionsenheter inte överstiger 50 % av minskningarna i hela gemenskapen under 2005 års nivåer från de befintliga sektorerna inom gemenskapssystemet under perioden 2008–2020 och 50 % av minskningarna i hela gemenskapen i förhållande till 2005 års nivåer från nya sektorer och från luftfarten från den tidpunkt de inkluderas i gemenskapssystemet till 2020.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

9. Från och med den 1 januari 2013 får åtgärder genomföras för att begränsa utnyttjandet av vissa reduktionsenheter från projekttyper.

Dessa åtgärder ska även innehålla det datum från och med vilket utnyttjandet av reduktionsenheter enligt punkterna 1–4 ska vara förenligt med åtgärderna. Detta datum ska sättas till tidigast sex månader och senast tre år efter det att åtgärderna antagits.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3. På begäran av en medlemsstat ska kommissionen överväga att för kommittén lägga fram ett utkast till de åtgärder som ska vidtas.”

14. I artikel 11b.1 ska följande stycke läggas till:

”Gemenskapen och dess medlemsstater ska endast tillåta projekt om alla projektdeltagare har sitt säte antingen i ett land som har ingått ett internationellt avtal avseende sådana projekt eller i ett land eller en enhet på delstatsnivå eller regional nivå som är knuten till gemenskapssystemet i enlighet med artikel 25.”

15. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 undersöka huruvida marknaden för utsläppsrätter är tillräckligt skyddad mot insiderhandel eller marknadsmanipulation och ska vid behov lägga fram förslag för att säkra detta skydd. Tillämpliga bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk) (*) får användas med lämpliga ändringar som är nödvändiga för att tillämpa dem på handel med råvaror.

(*) EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Skyldigheten att överlämna utsläppsrätter ska inte gälla i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och transporterade för permanent lagring till en anläggning som har giltigt tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*).

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Punkterna 1 och 2 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10c.”

16. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Utsläppsrätternas giltighet

1. Utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska vara giltiga för utsläpp under perioder av åtta år med start den 1 januari 2013.

2. Utsläppsrätter som inte längre är giltiga och som inte överlämnats och annullerats i enlighet med artikel 12 ska annulleras av den behöriga myndigheten, fyra månader efter det att varje period som avses i punkt 1 börjat löpa.

Medlemsstaterna ska utfärda utsläppsrätter till personer för den innevarande perioden i syfte att ersätta utsläppsrätter som har innehaft av dessa personer men som annullerats i enlighet med första stycket.”

17. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Övervakning och rapportering av utsläpp

1. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning för övervakning och rapportering av utsläpp och, när så är lämpligt, aktivitetsdata från de verksamheter som förtecknas i bilaga I för övervakning och rapportering av uppgifter om tonkilometer vid tillämpningen av artikel 3e eller 3f, vilken ska baseras på de principer för övervakning och rapportering som fastställs i bilaga IV och ska, i övervaknings- och rapporteringskraven för olika växthusgasar, ange den globala uppvärmningspotentialen för respektive växthusgas.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

2. Den förordning som avses i punkt 1 ska ta hänsyn till de mest exakta och aktuella vetenskapliga uppgifter som finns tillgängliga, särskilt från IPCC, och kan också specificera krav på att verksamhetsutövare ska rapportera utsläpp knutna till produktionen av varor som framställs i energiintensiva industrier som kan vara utsatta för internationell konkurrens. I förordningen får även fastställas krav på att dessa uppgifter ska verifieras av tredje man.

Kraven får även inbegripa en skyldighet att rapportera om storleken på utsläpp i samband med elproduktion som omfattas av gemenskapssystemet och som sker vid produktionen av sådana varor.

3. Medlemsstaterna ska se till att varje verksamhetsutövare vid en anläggning eller varje luftfartygsoperatör övervakar och rapporterar utsläppen från anläggningen till den behöriga myndigheten under varje kalenderår eller, från och med den 1 januari 2010, från det luftfartyg med vilket denne bedriver luftfartsverksamhet, till den behöriga myndigheten efter utgången av det kalenderåret i enlighet med den förordning som avses i punkt 1.

4. Den förordning som avses i punkt 1 får innehålla krav på användning av automatiserade system och format för datautbyte för att harmonisera kommunikationen om övervakningsplanen, den årliga utsläppsrapporten och verifieringsåtgärderna mellan verksamhetsutövaren, kontrollören och de behöriga myndigheterna.”

18. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Verifiering och ackreditering”.

b) Följande stycken ska läggas till:

”Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning om verifiering av utsläppsrapporter på grundval av principerna i bilaga V och om ackreditering och tillsyn av kontrollörer. Den ska innehålla villkor för ackreditering och återkallande av ackreditering, ömsesidigt erkännande och, i tillämpliga fall, sakkunnigbedömning av ackrediteringsorgan.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.”

19. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Offentliggörande av information och tystnadsplikt

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att alla beslut och rapporter om mängden utsläppsrätter och tilldelning av dessa och om övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp omedelbart offentliggörs på ett korrekt sätt som garanterar icke-diskriminerande tillgång.

Information som omfattas av tystnadsplikt får inte avslöjas för någon annan person eller myndighet utom när detta sker med stöd av tillämpliga lagar och andra författningar.”

20. I artikel 16 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Avgiften för extra utsläpp när det gäller utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska höjas i enlighet med det europeiska konsumentprisindexet.”

21. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2012 ska hållas i gemenskapsregistret för att möjliggöra åtgärder för underhåll av de depåkonton som öppnats i medlemsstaterna och för tilldelning, överlämnande och annullering av utsläppsrätter i enlighet med den kommissionsförordning som avses i punkt 3.

Varje medlemsstat ska kunna utföra tillåtna åtgärder enligt UNFCCC eller Kyotoprotokollet.”

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. Den förordning som avses i punkt 3 ska innehålla lämpliga bestämmelser för att transaktioner och andra åtgärder för att genomföra de arrangemang som avses i artikel 25.1 b ska kunna vidtas inom ramen för gemenskapsregistret. I förordningen ska även anges vilka förfaranden för ändrings- och tillbudshantering som ska gälla för gemenskapsregistret i ärenden enligt punkt 1 i den här artikeln. Förordningen ska innehålla lämpliga metoder för hur man i gemenskapsregistret ska se till att medlemsstaternas initiativ rörande förbättrad effektivitet, hantering av administrativa kostnader och åtgärder för kvalitetskontroll blir möjliga."

22. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra meningen ersättas med följande:

"I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för tilldelning av utsläppsrätter, förandet av register, tillämpningen av genomförandebestämmelserna för övervakning och rapportering, verifiering och ackreditering samt frågor som gäller efterlevnaden av detta direktiv och eventuell beskattning av utsläppsrätter."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska organisera informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om utvecklingen av frågor som rör tilldelning, användning av ERU och CER i gemenskapssystemet, förande av register, övervakning, rapportering, verifiering, ackreditering, informationsteknik och efterlevnad av detta direktiv."

23. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

Ändringar av bilagorna

Alla bilagor till detta direktiv, utom bilagorna I, IIa och IIb, får ändras mot bakgrund av de rapporter som föreskrivs i artikel 21 och erfarenheterna från tillämpningen av detta direktiv. Bilagorna IV och V får ändras i syfte att förbättra övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläppen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3."

24. I artikel 23 ska följande punkt läggas till:

"4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet."

25. Artikel 24 ska ersättas med följande:

"Artikel 24

Förfaranden för unilateralt införande av ytterligare verksamheter och gaser

1. Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, gemenskapssystemets miljönytta och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas

a) i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2, om detta inkluderande avser installationer som inte omfattas av bilaga I, eller

b) i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I. Dessa åtgärder avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det.

2. I samband med godkännande av att ytterligare verksamheter och gaser inkluderas i systemet, kan kommissionen samtidigt tillåta att ytterligare utsläppsrätter utfärdas och ge andra medlemsstater tillstånd att inkludera sådana ytterligare verksamheter och gaser.

3. På kommissionens initiativ eller på en medlemsstats begäran får det antas en förordning om övervakning av och rapportering om utsläpp när det gäller verksamheter, anläggningar och växthusgaser som inte förtecknas som en kombination i bilaga I, förutsatt att denna övervakning och rapportering kan utföras med tillfredsställande exakthet.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3."

26. Följande artikel ska införas:

"Artikel 24a

Harmoniserade bestämmelser för projekt som leder till minskade utsläpp

1. Utöver det inkluderande i systemet som föreskrivs i artikel 24 får genomförandeåtgärder för utfärdande av utsläppsrätter eller reduktionsenheter för projekt som förvaltas av medlemsstaterna och som leder till minskade växthusgasutsläpp som inte omfattas av gemenskapssystemet antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Åtgärder av detta slag får aldrig leda till dubbelräkning av utsläppsminskningar eller hindra genomförandet av andra strategiska åtgärder för att minska utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet. Åtgärder ska endast antas när ett inkluderande i systemet enligt artikel 24 inte är möjligt, och i den kommande översynen av gemenskapssystemet ska en harmoniserad täckning av sådana utsläpp i hela gemenskapen övervägas.

2. Genomförandeåtgärder med bestämmelser för utfärdande av reduktionsenheter för projekt på gemenskapsnivå som avses i punkt 1 får antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

3. En medlemsstat får vägra att utfärda utsläppsrätter eller reduktionsenheter för vissa projekttypen som minskar växthusgasutsläppen inom medlemsstatens eget territorium.

Sådana projekt ska genomföras med samtycke från den medlemsstat i vilken projektet äger rum.”

27. I artikel 25 ska följande punkter införas:

”1a. Avtal kan ingås för erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och förenliga obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak som inrättats i ett annat land eller i en enhet på delstatsnivå eller regional nivå.

1b. Icke-bindande arrangemang får ingås med tredjeländer eller med enheter på delstatsnivå eller regional nivå i syfte att få till stånd administrativ eller teknisk samordning i anknytning till utsläppsrätter inom gemenskapssystemet eller andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak.”

28. Artiklarna 27, 28 och 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Undantag för små anläggningar som omfattas av likvärdiga åtgärder

1. Efter samråd med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från gemenskapssystemet undanta anläggningar som till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider 25 000 ton koldioxidekvivalenter och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd

effekt på mindre än 35 MW, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att de omfattas av åtgärder som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna och förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

- a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje enskild anläggning av denna typ samt om de likvärdiga åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till gällande utsläppsminskningar, före sista dagen för inlämnande av förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.
- b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att uppskatta om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa. Medlemsstaterna får tillåta förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder för anläggningar med genomsnittliga verifierade utsläpp under 2008–2010 som understiger 5 000 ton per år, i enlighet med artikel 14.
- c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i gemenskapssystemet om den under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, eller om den inte längre tillämpar sådana åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna.
- d) Medlemsstaten offentliggör den information som avses i leden a, b och c för synpunkter från berörda parter.

Även sjukhus får undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder.

2. Om kommissionen, efter tre månader från dagen för offentliggörandet för synpunkter från berörda parter och inom en period på ytterligare sex månader, inte kommer med några invändningar, ska undantaget anses vara godkänt.

Efter det att utsläppsrätterna har överlämnats för den period under vilken anläggningen omfattades av gemenskapssystemet, ska anläggningen uteslutas och medlemsstaten ska inte längre utfärda gratis utsläppsrätter till anläggningen i enlighet med artikel 10a.

3. Om en anläggning återinföras i gemenskapssystemet enligt punkt 1 c ska alla utsläppsrätter som utfärdats enligt artikel 10a beviljas, med början samma år som anläggningen återinföras. Utsläppsrätter som utfärdas till sådana anläggningar ska dras av från den mängd som i enlighet med artikel 10.2 ska auktioneras ut av den medlemsstat i vilken anläggningen finns.

Alla sådana anläggningar ska stanna kvar i gemenskapssystemet under återstoden av handelsperioden.

4. För anläggningar som inte har ingått i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 får förenklade krav på övervakning, rapportering och verifiering tillämpas för att fastställa utsläpp för de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt punkt 1 a.

Artikel 28

Justeringar som ska tillämpas sedan gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Inom tre månader från gemenskapens undertecknande av ett internationellt avtal om klimatförändringar som senast 2020 leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som överskrider 20 % jämfört med 1990 års nivåer, i överensstämmelse med det minskningsåtagande om 30 % som stöddes av Europeiska rådet i mars 2007, ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av i synnerhet följande aspekter:

- a) Den typ av åtgärder som man kommit överens om inom ramen för de internationella förhandlingarna, de åtaganden som gjorts av andra industriländer om utsläppsminskningar som är likvärdiga med gemenskapens samt de åtaganden som gjorts av ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att i rimlig utsträckning bidra efter ansvar och förmåga.
- b) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar och de insatser som följaktligen kommer att krävas på gemenskapsnivå för att närma sig det mer ambitiösa minskningsmålet på 30 % på ett välavvägt, transparent och rättvist sätt, med beaktande av det arbete som utförts under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.
- c) Konkurrenskraften hos gemenskapens tillverkningsindustri mot bakgrund av riskerna för koldioxidläckage.
- d) Konsekvenserna av det internationella avtalet för andra ekonomiska sektorer inom gemenskapen.
- e) Konsekvenserna för gemenskapens jordbrukssektor, bland annat riskerna för koldioxidläckage.
- f) Lämpliga former för att inkludera utsläpp och upptag i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapen.
- g) Ny- och återbeskogning samt undvikande av avskogning och skogsutarmning i tredjeländer, för det fall att ett internationellt erkänt system inrättas i detta avseende.
- h) Behovet av ytterligare strategier och åtgärder från gemenskapens sida med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden om minskade växthusgasutsläpp.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av detta direktiv i enlighet med punkt 1, i syfte att det ändrade direktivet ska kunna träda i kraft efter det att gemenskapen godkänt det internationella avtalet om klimatförändringar och med hänsyn tagen till det åtagande om utsläppsminskningar som ska genomföras enligt det avtalet.

Detta förslag ska bygga på principerna om transparens, ekonomisk effektivitet, kostnadseffektivitet, samt rättvisa och solidaritet i fördelningen av insatserna mellan medlemsstaterna.

3. Förslaget ska i lämpliga fall ge verksamhetsutövare rätt att utöver reduktionsenheter enligt detta direktiv även utnyttja CER, ERU eller andra tillåtna reduktionsenheter från tredjeländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar.

4. Förslaget ska även, om det är lämpligt, innehålla eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att nå de obligatoriska minskningarna enligt punkt 1 på ett transparent, välavvägt och rättvist sätt, och ska framför allt innehålla genomförandeåtgärder för att verksamhetsutövare i gemenskapssystemet ska kunna utnyttja andra typer av reduktionsenheter från projekt än dem som avses i artikel 11a.2–5 eller, alternativt, använda andra mekanismer som inrättats enligt det internationella avtalet om klimatförändringar.

5. Förslaget ska innehålla lämpliga övergångsåtgärder och uppskjutande åtgärder i avvaktan på att det internationella avtalet om klimatförändringar träder i kraft.

Artikel 29

Rapport för att förbättra koldioxidmarknadens funktion

Om kommissionen på grundval av de regelbundna rapporter om koldioxidmarknaden som avses i artikel 10.5 har belegg för att koldioxidmarknaden inte fungerar väl ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet. Rapporten får vid behov åtföljas av förslag som syftar till att öka transparensen på koldioxidmarknaden och som innehåller åtgärder för att förbättra dess funktion.”

29. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29a

Åtgärder vid alltför stora prisfluktuationer

1. Om priset på utsläppsrätter under mer än sex månader i rad är mer än tre gånger så högt som genomsnittspriset på utsläppsrätter under de två föregående åren på europeiska marknaden för kol ska kommissionen omedelbart kalla till möte i den kommitté som inrättats genom artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG.

2. Om prisutvecklingen enligt punkt 1 inte motsvaras av förändringar av fundamentala marknadsfaktorer får någon av följande åtgärder vidtas, med beaktande av hur kraftig prisutvecklingen är:

- a) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att tidigarelägga utauktioneringen av en del av den mängd som ska auktioneras ut.
- b) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att auktionera ut 25 % av de återstående utsläppsrätterna i reserven för nya deltagare.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 23.4.

3. Åtgärderna ska fullt ut beakta de rapporter som kommissionen ska lägga fram för Europaparlamentet och för rådet i enlighet med artikel 29 och all annan relevant information från medlemsstaterna.

4. Tillämpningsvillkoren för dessa bestämmelser ska fastställas i den förordning som avses i artikel 10.4.”

30. Bilaga I ska ersättas med bilaga I till detta direktiv.

31. Bilagorna IIa och IIb ska införas, enligt bilaga II till detta direktiv.

32. Bilaga III ska utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2012.

De ska emellertid sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG, införd genom artikel 1.10 i detta direktiv, och artikel 11 i direktiv 2003/87/EG, ändrad genom artikel 1.13 i detta direktiv, senast den 31 december 2009.

Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avses i första stycket från och med den 1 januari 2013. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i första och andra stycket ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Övergångsbestämmelse

Bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2004/101/EG, direktiv 2008/101/EG och förordning (EG) nr 219/2009, ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

Bilaga I till direktiv 2003/87/EG ska ersättas med följande:

"BILAGA I

VERKSAMHETSKATEGORIER SOM OMFATTAS AV DETTA DIREKTIV

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer samt anläggningar som uteslutande använder biomassa omfattas inte av detta direktiv.
2. Nedan angivna tröskelvärden avser normalt sett produktionskapacitet eller produktion. Om flera verksamheter som omfattas av samma kategori bedrivs inom en och samma anläggning ska dessa verksamheters kapacitet räknas samman.
3. När den sammanlagda tillförda effekten i en anläggning beräknas inför ett beslut om huruvida anläggningen ska tas upp i gemenskapssystemet ska den tillförda effekten i alla anläggningens tekniska enheter som förbränner bränsle räknas samman. Sådana enheter kan bland annat vara alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning. Enheter med en tillförd effekt på mindre än 3 MW och enheter som uteslutande använder biomassa ska inte ingå i beräkningen. Med enheter som uteslutande använder biomassa avses även enheter som använder fossila bränslen endast vid start och avstängning.
4. Om en enhet används för en verksamhet vars tröskelvärde inte uttrycks i sammanlagd tillförd effekt ska tröskelvärdet för denna verksamhet ha företräde vid beslutet om upptagning i gemenskapssystemet.
5. Om en anläggning överskrider tröskelvärdet för kapaciteten vid någon verksamhet i denna bilaga ska alla enheter som förbränner bränsle, utom enheter för förbränning av farligt avfall och industriavfall, ingå i tillståndet för växthusgasutsläpp.
6. Från och med den 1 januari 2012 ska alla flygningar som ankommer till eller avgår från flygplatser belägna inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt hänföras till luftfartsverksamhet enligt detta direktiv.

Verksamhet	Växthusgaser
Förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW (med undantag av anläggningar för förbränning av farligt avfall och kommunalt avfall)	Koldioxid
Raffinering av mineralolja	Koldioxid
Produktion av koks	Koldioxid
Rostning och sintring, inklusive pelletering, av metallhaltig malm (inklusive sulfid malm)	Koldioxid
Tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av järnmetaller (inklusive ferrolegeringar) där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används. Här ingår bland annat valsverk, värmningsugnar, värmebehandlingsugnar, smedjor, gjuterier samt ytbelägnings- och betningsenheter.	Koldioxid
Produktion av primäraluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
Produktion av sekundäraluminium där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av icke-järnmetaller, inklusive produktion av legeringar, raffinering, gjutning etc., där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt (inklusive bränslen som används som reduktionsmedel) på mer än 20 MW används	Koldioxid

Verksamhet	Växthusgaser
Produktion av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kalk eller bränning av dolomit eller magnesit i roterugn eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av glas, inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast tegel, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av isoleringsmaterial av mineralull som görs av glas, sten eller slagg, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Torkning eller bränning av gips eller framställning av gipsplattor och andra gipsprodukter, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Framställning av pappersmassa av trä eller andra fibermaterial	Koldioxid
Framställning av papper eller kartong, där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kimrök som inbegriper förkolning av organiska ämnen som oljor, tjäror, kracknings- och destillationsrester, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion av salpetersyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av adipinsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av glyoxal och glyoxalsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av ammoniak	Koldioxid
Produktion av organiska baskemikalier genom krackning, reformering, delvis eller full oxidation eller genom liknande processer, med en produktionskapacitet som överstiger 100 ton per dag	Koldioxid
Produktion av vätgas (H ₂) och syntesgas genom reformering eller partiell oxidation till en produktionskapacitet som överstiger 25 ton per dag	Koldioxid
Produktion av natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) och natrium bikarbonat (NaHCO ₃)	Koldioxid
Avskiljning av växthusgaser från anläggningar som omfattas av detta direktiv, för transport och geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Transport av växthusgaser via pipelines för geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Geologisk lagring av växthusgaser i lagringsanläggningar som är godkända enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid

Verksamhet	Växthusgaser
<p data-bbox="284 259 352 282">Luftfart</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Flygningar som avgår från eller ankommer till en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt</p> <p data-bbox="284 405 587 427">I denna verksamhet ska inte ingå:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 591">a) Flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en annan stat än en medlemsstat när detta styrks med en relevant uppgift i färdplanen. <li data-bbox="284 629 911 680">b) Flygningar för militära ändamål som genomförs med militära luftfartyg samt flygningar i tull- eller polistjänst. <li data-bbox="284 719 911 792">c) Flygningar i samband med eftersökning och räddning och flygningar för brandbekämpning, humanitära flygningar och ambulansflygningar med tillstånd av relevant behörig myndighet. <li data-bbox="284 831 911 882">d) Alla flygningar som uteslutande genomförs enligt visuelflygregler (VFR) enligt bilaga 2 till Chicagokonventionen. <li data-bbox="284 920 911 972">e) Flygningar som avslutas vid samma flygplats som ett luftfartyg startade ifrån utan mellanlandningar. <li data-bbox="284 1010 911 1128">f) Skolflygningar som uteslutande genomförs för att erhålla certifikat, eller klassificering när det gäller flygbesättning, och detta styrks genom vederbörlig anteckning i färdplanen, under förutsättning att flygningen inte används för passagerar- och/eller fraktbefordran eller för positionering eller överföringsflygningar. <li data-bbox="284 1167 911 1263">g) Flygningar som uteslutande genomförs i syfte att bedriva vetenskaplig forskning eller i syfte att kontrollera, testa eller certifiera luftfartyg eller utrustning, oberoende av om den är luftburen eller markbaserad. <li data-bbox="284 1301 911 1352">h) Flygningar med luftfartyg vars maximala certifierade startmassa understiger 5 700 kg. <li data-bbox="284 1391 911 1509">i) Flygningar som genomförs inom ramen för allmän trafikplikt i enlighet med förordning (EEG) nr 2408/92 på flyglinjer som omfattar de yttersta randområdena i enlighet med artikel 299.2 i fördraget, eller på flyglinjer där den erbjudna kapaciteten inte överstiger 30 000 platser per år. <li data-bbox="284 1547 911 1621">j) Flygningar som om det inte vore för denna punkt skulle omfattas av denna verksamhet, som genomförs av en operatör av kommersiella lufttransporter, som genomför antingen <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1653 911 1704">— mindre än 243 flygningar per period under tre fyramånadersperioder i följd, eller <li data-bbox="331 1742 911 1794">— flygningar med en sammanlagd årlig utsläppsmängd som är mindre än 10 000 ton per år. <p data-bbox="331 1823 911 1919">Undantag enligt denna punkt får inte göras för flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en medlemsstat.”</p>	<p data-bbox="922 259 1023 282">Koldioxid</p>

BILAGA II

Följande bilagor ska införas som bilaga IIa och bilaga IIb till direktiv 2003/87/EG:

"BILAGA IIa

Ökningar av den procentandel utsläppsrätter som, för solidaritet och tillväxt i gemenskapen, ska utauktioneras av medlemsstaterna enligt artikel 10.2 a, i syfte att minska utsläppen och underlätta anpassningen till klimatförändringarna

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjeckien	31 %
Estland	42 %
Grekland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Lettland	56 %
Litauen	46 %
Luxemburg	10 %
Ungern	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumänien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakien	41 %
Sverige	10 %

BILAGA IIb

FÖRDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER SOM SKA UTAUKTIONERAS AV MEDLEMSSTATERNA ENLIGT ARTIKEL 10.2 c MED HÄNSYN TILL VISSA MEDLEMSSTATERS TIDIGA STRÄVAN ATT UPPNÅ EN 20-PROCENTIG MINSKNING AV SINA VÄXTHUSGASUTSLÄPP

Medlemsstat	Fördelning av de 2 % utöver Kyotobasnivån i procent
Bulgarien	15 %
Tjeckien	4 %
Estland	6 %
Ungern	5 %
Lettland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumänien	29 %
Slovakien	3 %"